

მე კოსტომაროვის ნათესავი 9 წლის
ქალი. იმავე დღეს ავად გახდა კოს-
ტომაროვის სიდედრიც და შეორე
დღეს ავადმყოფი ყმარწვილი გარდაი-
ცვალა. მესამე დღეს გარდაცვლილს
ყმაწვილს თან გადაჟყვა კოსტომაროვის
სიდედრიც. და ყმაწვილის დედა და
ნათესავი პატარა ქალითივენი ავად
გახდნენ. ავადმყოფნი სამკურნალო-
ში გაჰვავნეს. მკურნალები აშბობენ,
რომ ყველა ხოლერით იყვნენ ავა-
დაო. მთავრობამ გარდასწყვიტა, გარ-
დაცვალებულთა გვიძი ექიმებმა გას-
კრან და ნამდვილად შეამოწმონ,
თუ რითი გამხდარან ავადაო.

* * გომია: 25 ნოემბერს საღურუს ახლო ერთმა ავაზაქმა მოინდომა თ. ამირეჯიბის გაძარცვა მაგრამ, თ. ამი-

ვიბენტ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

25 ნოემბერს ორ მეტრომეტს, რომ-
ლებსაც შავი ქვა მოჰქმნდათ, რა-
ღაზედაც ჩხუბი მოუვიდათ და ერთ-
მა, ალექსანდრე წერეთელმა ხანჯლით
დასჭრა დავით გომართელი. დაჭრილს
რკინის გზის მკურნალი შულცა სწა-
მლობს.

* * სანტრედა: 25 ნოემბერს აქ
ვერდ გახდა ხოლებით ოსმალეთის
შვეიცარიულობით მურად ხუჯუროვი, 33
წლისა, და 26 ნოემბერს გარდაიცვა-
ლა.

* * * განჯილვან „სწერები“ H. O. „-ს,
რომ იქ ეხლა ყვავლი მძვინვარებს.

* * * გაზეთი „Новости“ იუწყება,
რომ მომავალ წელს რუსეთის კვე-

აშიტომ თავი დავანებოთ და სხვა
ოთახში გალავიდეკ. აი სამუშავო

ლა სასწავლებელში სწავლა 15 აპ-
რილს მოისპობა.

მშიტომ თვეი დავანებოთ და სხვა
ოთახში გადავიდეო. აი სამუშავო
ოთახი. აქ ცველა თავისს საქმეს აკე-
თებს. ოჯახის უფროსი სტოლს მის-
ჯლომია, წინ რაღაც იარაღები დაუ-
წყვია და რაღასაც აკოწიწებს, ან
წალებსა ჰკერავს, ან გატეხილ საათს
აკოდვილებს. მეორე სტოლს ოჯა-
ხის უფროსის და მისჯლომია, ან
„შლიაპებს“ აკეთებს, ან მაშინითა
ჰკერავს, ან წინდებსა ჰქსოვს, ან არა
და, უყიდნა სხვა-და-სხვა საწვრილ-
მანი, რომელიც მეზობლებს ესაჭი-
როებათ, სახლში „magasin“-ი გაუ-
მართავს და ვაჭრობა გაუჩალებია.
ერთის სიტყვით, ეს ქალი უსაქმიდ არ
არის სახლში. მინდოორში ხომ მთე-
ლი წელიწადი არ არის საჭირო მუ-
შაობა და, როცა ვენახში უურძენი
დღმწიფება, მაღაზიის ვაჭრობას თა-
ვის რაღას ჩააბარებს, რომელიც პავ-
შვებს უვლის და ამრტომ მთელი
დღე შინ უნდა იჯდეს. ზევალოთ

კეირქვასი რამ გააჩნია. კედლები მოფენილია ყველა გარდაცვალებულთა და ცოცხალის ნათესავების სურათებით, შეშაბანდიან განჯინაში აწყვია ათას ხარი, ფერიდ-ფერადი შანდლები, თევზები, პატარა დოქები და ვინ იცის კიდევ, რამდენ ნაირი რა გინდა-რა. ვისაც-კი როდისმე მოსწონებია რამ საღმე ქალაქის ბაზარში და უყიდნია, ყველა აქ არის შენახული. ცხრა მთას იქიდამ მოტანილ ღლფების კვერცხთან ერთად, რომელსაც „ქრისტე აღდგა“ აწერია, პანაზ იცისა ან თხუთმეტის წლის წინად „ახლად გამოგონილს“ მანქანას, რომელსაც „პულკერიზატორს“ ეძახიან და რომლის მმარებაც ერთად ერთმა ბაბუას დეიდაშვილის ძმის წულმა იცის და ისიც მ უადგენ მეტრიკაშია წასული. იმ ვარი ნივთები ბევრი აწყვია განჯინაში, „ვინ იცის, იქნება როდისმე თაგვირდისთვის“.

ეხლა კარი მცორე თთაში. ეს თთა-
ნი სასტუმრო გახლავთ და ძლიერ
სუფთაც არის. სავარძელში ჭის მო-
სუცებული ბაბუა, ან ბებია, ცხვირ-
ზედ სათვალეები წამოუკოსებდა და
წიგნსა ჰკითხულობდნ. ამ თთაში მო-
როვილია ყველა ის, რაც-კი ოჯახს

ასეთივე წეს-რიგით ექვანტოსი სიახ-
ს უძრავდა წაბოლანდება საექვანტ-
ოს ექვანტით, სოდღ სამსკროლ და
მოქალაქე მოსელება შერევიბიან ექ-
ტოსის სახლში.

զա մի լուսնուն զալացնութեած զալ-
մուսկրեան մուղու վայրութեած։
սա ամուսնուն յամից, ու մովմեն գուլուն,
լույր գարկացնութ էնց լաւ շնար-մա-
տան յօյասոնուն մուղես տայս վալո-
րա վայրուցնութ; Էնց լաւ մշտանս,
սա պիտի յամուն դա նշացնութ, յունուն սո-
ւոցնութ, մուղու վայրութեած դա սա-
մացքայլունս պ-յու։ Թես հօսվունուն տո-
ւմիս մազ նկատաւ գառիցք քապու։
զամուն յանդունութ յայլունս յայսաւ.
մը. ուսմիս սկոլուն Համսեցից եզ-
ելուն յակ ամեռնես, մաշրամ մինըրու-
ցի առա, Շուշ առ թուշնութ դա ին-
ցը առ շնորհ, առա, եստես սկոլունա
դա ցանուա շնորհ սկորտ միջնուն
սուրարութ մը բաւ շնորհ եղը։ ան-
դրութ սա յունուն նշինութ առմուսին-
նոն զարարութ յայլունուն ինց-
նութ մա նշունութ նշունութ մա, նշանցունոն
դա նշունութ նշինութ յայլունութ սկոլուն սա-
սարցնութ նշանց պարունութ յայ-

გამოჩინებულის ეკლესია ქვისაა. აშენებულია მეტვიდმეტე საუკუნეში. ხალხი ძალიან პატივსა სცემს წმ. გიორგის ხატს, რომელიც ძვირფასს თვლებით არის მოქედილი. პატივსა ცემენ არა მარტო მახლობელი მცხოვრებლები, შორეულის სოფლებიდანაც ხშირად მოდიან აյ მლოცველები შესაწირავათ. ერთს დროს აქ მონასტერი ყოფილა, საღაციანო, საღაციანო დროებისას გამოიდეს ცოტაოდენს და ამ რიგად საერთო ღონით საქართველოს განვითარება. თუ ეს ასე არ იქნა, გლეხების ეხლიანდელი ნივთიერი მდგომარეობა, ისეთია, რომ ჯერ კიდევ დიდი წნის ლოდინი მოგვინდება, ვიდრე საკუთარის მათის ონისძიებით დაარსებულ სკოლას მოვესწრებოთ. ჯერ პირველ ნაბიჯის გადაღვენა ძნელდება და სწორედ ეხლია საჭირო შეველა, თორებ

ამოდენა ხალხს ერთი ხეირიანი სულთანი არა აქვთ: თომისა არა არა ბიყავებს დარჩათ სათარეშოდ. ბოლო მოულო აქაურს ვენახს ნაცარმა.

უკოლო ამა აქება; თუმცა აქა-იქ არის კერძო სამრევლო სკოლები, მაგრამ დიდი სარგებლობა ვერ მოაქვთ. თვით აქაურს მდვერებს აქვს კერძო სკოლა ეს ოცი წელიწადია. იქ ბევრმა ის-შავლა ცოტა ოდენი რამ, თორემ ექვეც რომ არა ყოფილიყო, თქვენი მტერია, მაშინ ჩვენში, მგონი, ერთი გლეხი ვერ გვპოვთ, რომელსაც თავის სახელის და გვარის დაწერა სცოდნიყო. მოაგონებთ თუ არა ჩვენს გლეხს სკოლის სახელს, მაშინვე თავის გაპირვების ისტორიას მოგორივებათ: რა ვქნა, გადასხადი მაქვს ბევრი და ველარ აუველიო. მართლაც, გლეხებს გარდასხადი ისე ბევრი აქვთ რომ თონის ძაბა: ამა-

დროიდგან იწერება ამ წიგნში ოჯახში მომხდარი ამბები: ვინ რომელ დღეს დაიბადა, ვინ როდის დაქორწილდა, ვინ როდის გარდაიცვალა, ვინ რომელ დღეს მიაბარეს სასწავლებელში და სხვა ამ გვარი „შესანიშნავი ამბები“. ამავე წიგნში იწერება ოჯახის ბიუჯეტიც, ე. ი. შემოავალებასავლის ანგარიში. ეს წიგნი სახლის შემიდა ნივთია, ყმაშვილები ხელს ვერ ახლებენ, მხოლოდ კვირაობით, როცა ეყვანიდგან დაბორცვდება „grand papa“, ამ წიგნს გადმოშლის და დიდანს ჩასკერის ჩაყვითლებულს ფურცლებს. „ბაბუა მწარსულ საუკუნეთა წყვდილში ჩაიყურჭებდებათ“, ოხუკობენ ხოლმე მაშინ ახალგაზდები. „ვერიცარის სოფლებში არის ისეთი სახლები, რომელშიც 600 წელი სცხოვრობს სულ ერთის კაცის გვარეულობა.

ოჯახის შესამატადა და რიგიანად
მოწყობისაუვის ყველა შრომობს, დი-
დიდ პატარამდე, ვისაც-კი როგორ
ექცერხება. სკოლაში სწავლა დამა-
ვრებულნი ყმაშვილები ხშირად მი-
ღიან სხვა ქვეყნებში და სხვა-და-სხვა
ხელობასა ჰკიდებენ ხელს. შვეიცა-
რიის იმ სოფლებიდებან, სადაც სულ
* *
ყანაშია განთქმული.
დავიღოლე. სწორედ მოგახსენოთ,
ყველა ამას რომ ვსწერ, გული შე-
ოთ მევსება. ვსდებ კალაშს და ვიწ-
ყებ ოცნებას: როდის იქნება, რომ
ჩვენ ქვეყანაშიაც ასე რიგიანად, ადა-
მიანურად მოაწყოს ცხოვრება..

არაპის ნაწელების დაბეჭდვის
გამო.

(წერილი რედაქციის მიმართ)

ბატონი რედაქტორი, უმორჩი-
ლესადა გთხოვთ მცირებული აღგი-
ლი დაუმოოთ თქვენს პატივცმულ
გაზეთ „ივერიაში“ ამ ჩემს პატარა
შეინშვნას.

სხვათ შორის ტფილისელ მოსამ-
სახურეთა და ხელოსანთაც მოესმათ
დიდის ლოდინის შემდეგ ის ფრიად
სასიმოვნო მამავი, რომელსაც ეს
რამოდენიმე წელიწადი ვნატრობთ.

ვისაც-კი მოსამსახურეთა და ხე-

ლოსანთა უმეტესობასთან აქვს და-

ხელოვბელი კაშირი, ვინც-კი დაუ

და ღამ იმათში, იმყოფება და იმათს

ცხოვრების მიღინარებისა და ზე-

ხასიათს ფხიზლად თვალ-ყურს ადე-

ვნებს, ის უკველია არა ერთხელ

და ოჯელ გაიგონებდა იმათის

პირიდან, ამ სიტყვებს: „ნეტავი ვე-

ლისებოდეთ და აკაკი თავისს ნაწერებს

ერთად დაბეჭდეს, რომ თვითოულს

ჩენებანს შეეძლოს ერთინად შექნა

იმის ნაწერებისა, ვინ შერცხვენილი

ფულს მიჰხედავს და სულიან-ხორ-

ცანალუ რომ გვიყიდო, სრულადა რე-

ვეიდინორი“, იტყვადა ერთი და გა-

იმეორებდნენ ცველანი.

ეს სიტყვები ფრიად სასიმოვნო და

საყურადღებოა იმათვის, ვინც-კი

დაბალი ხალხის გონების გასნას, გან-

ვითარების და იმათის დახშულ-დახუ-

ლულის არსებობის წესიერ წრეში ჩა-

ყენებასა და სულიან-ხორცანი

ჩენები დაბალი ხალხის გონების გა-

მოვალეობის გამოსახურებას.

ჩენები მიმართ და მშობლოურად

თვეზე ხელს დაუსოსმს, იმისი დე-

დაც და ლალაც ის არის, და იმისი

სიმკაცე სხვის ლიმილს უჩინევნია.

დღეს ამისთანა ძინადა და ლალად

თველება დაბალი ხალხისათვის ჩენები

დიდად პატივული შერალი, თი-

თქმის ჩენები მამა და აღმზრდელი ბა-

რონი აკაკი, რაღანაც მას არა

დროს არ დაუზოგავს ჩენების არა-

ვითარი რამა და ლონილობების არა-

ვითარების შემთხვევაში და მშობლოურად

თვეზე და მშობლოურად და მშობლოურად

